

Krabičky - Příbuzní

- D
1. Spadla jsi mi před oči, já do vzduchu sáh',
A
a najednou tam nebylo nic,
Hmi G
to jsem otevřeným oknem ruku po hvězdě vztáh',
D A G
jen ve spánku nic nebylo, nic.
2. To nějaká holka v druhém patře smála se snad,
v našem paneláku veselo je,
a pod záclonu vklouzla ke mně, když jsem šel spát,
zdála se mi do pokoje.
G D
R: Jé, smutno mi je, když v noci v tichu, ve tmě lehnu si sám
a spánek nejde, černý můry lítaj' sem, zase tam,
A D
to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek: hele, on je!
Jé, smutno mi je, zavření v krabičkách se mačkáme zas,
v chodbách se setkáváme, podobnému jak vlasu vlas,
A D
to člověk umřít musí, aby přišel někdo a řek': hele, on je!
3. Trochu toho dobra, kousek citu a tak,
vždyť my potřebujem lásku jak sůl,
a zatím poztráčení vidíme, jak ujíždí vlak,
vždyť čas bez lásky je času jen půl.
- R: